

Analiza pytań prejudycjalnych nie wykazała istnienia jakichkolwiek czynników, z którymi mogłoby się wiązać naruszenie ważności art. 1, 3, 4, 5, 6 oraz 31 rozporządzenia Komisji (WE) nr 896/2001 z dnia 7 maja 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 404/93 w odniesieniu do uzgodnień dotyczących przywozu bananów do Wspólnoty.

(¹) Dz.U. C 97 z 20.4.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-144/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Dyrektywa 77/388/EWG — VAT — Art. 11 A ust. 1 lit. a) — Podstawa wymiaru podatku — Subwencja bezpośrednio związana z ceną — Rozporządzenie (WE) nr 603/95 — Pomoc przyznawana w sektorze suszu paszowego)

(2004/C 228/07)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze, tłumaczenie ostateczne opublikowane zostanie w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-144/02, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: E. Traversa i K. Gross) przeciwko Republice Federalnej Niemiec (pełnomocnik: M. Lumma) popierana przez Republikę Finlandii (pełnomocnicy: T. Pynnä i E. Bygglin) oraz przez Królestwo Szwecji (pełnomocnicy: A. Kruse i A. Falk), której przedmiotem jest stwierdzenie, iż nie stosując podatku od wartości dodanej od kwoty pomocy przekazanej na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz. U. L 63, str. 1), Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 11 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz. U. L 145, str. 1), Trybunał (druga izba) w składzie C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca), J.-P. Puissochet i J. N. Cunha Rodrigues, i N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Skarga zostaje odrzucona

2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami

3) Republika Finlandii i Królestwo Szwecji ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 156 z 29.6.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-239/02 (wniosek Rechtbank van Koophandel te Hasselt o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Douwe Egberts NV przeciwko Westrom Pharma NV i inni (¹)

(Zbliżenie ustawodawstw — Wykładnia art. 28 WE oraz dyrektyw 1999/4/WE i 2000/12/WE — Ważność dyrektywy 1999/4/WE — Etykietowanie i reklama środków spożywczych — Zakaz odwoływania się do zdrowia)

(2004/C 228/08)

(Język postępowania: niderlandzki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-239/02, której przedmiotem był skierowany do Trybunału, na mocy art. 234 WE, przez Rechtbank van Koophandel te Hasselt (Belgia), wniosek o wydanie, w ramach zawisłego przed tym sądem sporu między Douwe Egberts NV a Westrom Pharma NV, Christophem Souranisem, działającym pod firmą „Établissements FICS”, oraz między Douwe Egberts NV a FICS-World BVBA, orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni art. 28 WE, w przedmiocie wykładni i ważności art. 2 dyrektywy 1999/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. odnoszącej się do ekstraktów kawy i ekstraktów cykorii (Dz.U. L 66, str. 26) oraz w przedmiocie wykładni i ważności art. 18 dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz.U. L 109, str. 29), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes drugiej izby, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), R. Schintgen i N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: L.A. Geelhoed, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał dnia 15 lipca 2004 r. wyrok o następującym rozstrzygnięciu:

- 1) Art. 2 dyrektywy 1999/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. odnoszącej się do ekstraktów kawy i ekstraktów cykorii należy interpretować w ten sposób, że przy dystrybucji produktów wymienionych w załączniku do tej dyrektywy nie jest wykluczone stosowanie obok oznaczenia handlowego innych oznaczeń, takich jak nazwa handlowa czy fantazyjna.
- 2) Art. 18 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych należy interpretować w ten sposób, że stoi on w sprzeczności z regulacją krajową, taką jak w niniejszym przypadku, która zakazuje odwoływania się, przy okazji etykietowania i prezentacji środków spożywczych, do „wyszczuplenia”, do „lekarskich zaleceń, zaświadczeń, oświadczeń czy opinii”.
- 3) Art. 28 WE i 30 WE należy interpretować w ten sposób, że stoją one w sprzeczności z regulacją krajową, która zakazuje odwoływania się, w reklamie środków spożywczych pochodzących z innych Państw Członkowskich, do „wyszczuplenia”, do „lekarskich zaleceń, zaświadczeń, oświadczeń czy opinii”.

(¹) Dz.U. C 202 z 24.8.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 13 lipca 2004 r.

w sprawie C-262/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom przez Państwo Członkowskie — Art. 59 Traktatu WE (obecnie art. 49 WE) — Transmisja telewizyjna — Reklama — Środek krajowy zakazujący reklamy telewizyjnej napojów alkoholowych będących w obrocie w tym Państwie, w zakresie dotyczącym pośredniej reklamy telewizyjnej polegającej na pojawianiu się na ekranie tablic widocznych podczas retransmisji niektórych wydarzeń sportowych — Ustawa „Evin”)

(2004/C 228/09)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-262/02, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: H. van Lier) popierana przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (pełnomocnik: K. Manji wspierany przez K. Beal) przeciwko Republice Francuskiej (pełnomocnicy: G. de Bergues i R. Loosli-Surrans) w przedmiocie stwierdzenia, że poddając transmisję telewizyjną przez kanały telewizji francuskiej we Francji wydarzeń sportowych mających miejsce na terytorium innych Państw Członkowskich warunkowi wcześniejszego usunięcia reklam napojów alkoholowych, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które

na niej ciąży na mocy art. 59 Traktatu WE (obecnie art. 49 WE), Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann (sprawozdawca), A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet i J. N. Cunha Rodrigues, prezesi izb, R. Schintgen, S. von Bahr i R. Silva de Lapuerta, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał dnia 13 lipca 2004 r. wyrok, zawierający następujące rozstrzygnięcie:

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej poniesie swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 202 z 24.8.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 15 czerwca 2004 r.

w sprawie C-315/02 (wniosek Verwaltungsgerichtshof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Anneliese Lenz przeciwko Finanzlandesdirektion für Tirol (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Podatek od dochodów z kapitału — Dochody z kapitału pochodzącego z Austrii: stawka podatkowa w wysokości 25 % ze skutkiem w postaci zwolnienia lub stawka odpowiadająca połowie średniej stawki podatkowej mającej zastosowanie do całości dochodów — Dochody z kapitału pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego: zwyczajna stawka podatkowa)

(2004/C 228/10)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze, tłumaczenie ostateczne opublikowane zostanie w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-315/02, której przedmiot jest wniosek skierowany do Trybunału na podstawie art. 234 WE przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) o wydanie w ramach toczącego się przed tym sądem postępowania między Anneliese Lenz i Finanzlandesdirektion für Tirol, orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni art. 73 B i 73 D TWE (obecnie art. 56 WE i 58 WE), Trybunał (pierwsza izba), w składzie P. Jann, prezes izby, A. Rosas i S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta i K. Lenaerts (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: